

BEWAAR HET PAND

UITGAVE TOT BEVORDERING VAN DE HANDHAVING DER OUDE GEREFORMEERDE BEGINSELEN

Meditatie

Gods gedenken is tot eeuwig heil

"Die aan ons gedacht heeft in onze nederigheid; want Zijn goedertierenheid is in der eeuwigheid."

Psalm 136:23

Wat zijn we vergeetachtige mensen! De meest belangrijke dingen vergeten we. Het is niet alleen een zaak die bij het ouder worden naar voren komt. Ons verstand is verduisterd. Ook ons geheugen is aangetast door de zonde. De verderfelijke sporen van de zondeval tekenen zich af in onze vergeetachtigheid. Waaraan is dat te merken? Dingen die waardeloos zijn houden we soms vast in onze gedachten, terwijl we zaken die het onthouden waard zijn gemakkelijk vergeten. Een zinloos liedje kan jaren in onze gedachten spelen. Maar een verklarend woord of uitleggende gedachte zijn we met een dag weer kwijt! En hoe lang werkt de preek bij ons door in onze gedachten? Het ergste is dat we God en Zijn zegeningen zo gemakkelijk vergeten.

In schrille tegenstelling hiermee staat het feit van Gods gedenken. Hij vergeet nooit. De Heere denkt altijd aan de Zijnen. Het is een eigenschap van God Die Zijn volk ten goede mag komen. Als het woord "gedenken" in de Schrift van God gezegd wordt, is dat vaak in verband met Zijn verbond. Bij de zondvloed, de verwoesting van Sodom en Gomorra, lezen we dat de Heere gedacht heeft aan Zijn verbond met Abraham. Zijn gedenken staat in dienst van het redden van de zondaar uit oordeel en verderf. Daarbij neemt de Heere redenen uit Zichzelf.

Dat heeft ook het volk Israël ervaren. Ze verkeerden in een lage staat. Een slavenvolk dat zuchtte onder de harde zweepen van hun onbarmhartige meesters. Door een goddeloze koning wer-

den ze verdrukt. Wie had medelijden met Israël? Van wie konden ze verlichting of bevrijding verwachten?

Niemand zag naar hen om! Is dit niet een beeld van de lage staat van de gevallen zondaar? We verkeren onder druk van de boze, in de macht van de zonde. Wie kan verlossen? Wie heeft medelijden? Er is geen redding te verwachten van enig mens! Dan is daar het wonder van Zijn goedertierenheid. De Heere heeft aan ze gedacht. Hoe kwam dat? De kinderen Israëls schreeuwden over hun harde dienst. Het geschrei in hun nood klom op tot God. Hij hoorde hun gekerm en God gedacht aan Zijn verbond met Abraham, Izak en Jakob. En God zag de kinderen Israëls aan en God kende hen.

Dit wordt vervuld in het leven van ieder die verlost wordt. Aan Gods gedenken alleen is het te danken dat ze gered zijn. Hij heeft gedachten des vredes. Hij gedenkt aan dat verbond waarin Christus van eeuwigheid bereid was om Borg te zijn voor de verkorenen des Vaders. God beschikte eeuwig leven voor hen die door Christus worden losgekocht uit de slaven dienst der zonde. Ze zijn uitverkoren in Christus voor de grondlegging der wereld. Die zaligmakende genade wordt geschonken aan hen die leren roepen uit diepte van ellenden. Is het een kennen en zuchten tot de Heere? Hij belooft immers op uw noodgeschrei doe Ik grote wonderen! Als de Heere gedenkt, ontbrandt Zijn hart in liefde. Hij ontfermt Zich over de ellendige. Hun nood en roepen gaat aan Hem niet voorbij. Hij legt het gebed en geschrei niet naast Zich neer.

De dichter van Psalm 136 mag het met een verlicht oog zien: dat Israël als

zelfstandig volk bestaat en in het beloofde land is gebracht, is enkel te danken aan Gods genade. De Heere is onzer gedachtig geweest. Dat is een wonder. Het volk heeft zich die weldadigheid niet waardig gemaakt. Het is enkel goedertierenheid. O dat ik ook in deze zegen mag roemen!

God gedenkt niet alleen aan het volk als ze in Egypte zijn; niet minder als ze door de woestijn op reis zijn. Het gedenken des Heeren blijkt uit Zijn hulp en steun. Dagelijks werden ze met manna verzadigd. In de strijd gaf de Heere overwinning, in benauwdheid gaf Hij uitkomst. Steeds maakt de Heere waar: Hij heeft aan ons gedacht. In Kanaän schonk de Heere Zijn gunstbewijzen. In Christus en Zijn offer openbaart Hij Zijn gedachten. Om Zijn verdienste handelt de Heere niet met ons naar onze zonden. Hij gedenkt aan Zijn verbond dat in Christus bevestigd is.

Zijn volk verkeert hier in een lage staat. Teleurstellingen, verliezen, problemen, strijd en duisternis komen er op hun wegen. Dan vallen mensen tegen: ze vergeten ons. Maar wat een troost als er juist dan Eén mag zijn Die ons troost. Hij is gisteren en heden Dezelfde en tot in eeuwigheid. Mag dat ook uw houvast zijn? Ach ik vergeet de Heere, dagen zonder getal. Ik gedenk Zijn weldadigheid niet. Ik leef niet bij Zijn openbaring en Zijn werk aan mij! Ik twijfel en vraag me af: is het waar geweest?

Mijn eerste liefde heb ik verlaten, mijn hart is koud geworden en mijn leven meer werelds dan heilig! Wat een afmakingen en zonden. Als Zijn goedertierenheid niet in eeuwigheid zou duren, was het hopeloos, een verloren zaak!

Waarom houdt de Heere ze in die nederigheid? Om gemeenschap met Christus te gaan kennen Die de laagste plaats heeft ingenomen. Opdat ze in hun lage staat niet anders zouden roemen dan in Zijn goedertierenheid

alleen. Zo oefent de Heere de Zijnen, opdat ze bij ondervinding weten dat er geen omstandigheid is in het leven, of de Heere bewijst Zijn goedheid. Voor het volk Israël was er geen tijd waarin ze niet dezelfde goedheid Gods smaakten als de Heere aan de aartsvaders had betoond. Soms werden ze jaren verdrukt, door Moab of de Filistijnen, maar de Heere vergat ze niet. Hij verlostte ze van alle vijanden. Zalig wie dat ook uit eigen levensgeschiedenis mag opmerken. Vaak er onder gebracht; vijanden en bestrijdingen houden me in een lage staat. Maar de Heere denkt aan mij! Om die goedheid zal de Heere geprezen worden. Dan is het herhaalde refrein niet vermoeiend. Integendeel: het wonder wordt groter. Zal dé Heere mij in gunst gedenken in de crisis van mijn leven? Zal Hij mij gedachtig zijn in de afbraak van mijn bestaan? Zal Hij Zijn werk aan mij voleinden in het uur van

mijn dood? Vrees niet, Zijn goedheid is oneindig groot! In uw zwakheid blijkt Zijn kracht! In uw nood Zijn hulp; in uw ellende en strijd Zijn ontferming, want Zijn genade in Christus is u genoeg!

Als u dan teruggeleid wordt in uw levensweg, komt Gods leiding voor de aandacht. Dan zal ik gedenken heel de weg die de Heere met mij heeft gehouden. Om dankbaar Zijn vrije gunst te prijzen: Gij zijt mij tot hulp en heil en vreugd geweest. Dan zal Hij het in de toekomst zeker goed maken, want Uw goedertierenheid, alom verspreid, zal bestaan in eeuwigheid!

Ds. J.P. Boiten

Van de administratie

Hartelijk dank voor de in de afgelopen twee weken ontvangen opgaven van vijf nieuwe abonnees en de gedane giften van in totaal f. 285,-.

Wij verwachten vele abonnees te zien op de D.V. komende ontmoetingsdag op Urk en hopen op een gezegende dag. Met vriendelijke groet,

P.J. Boers

Van de redactie

Inhoud.

In dit nummer een meditatie van ds. J.P. Boiten. Verder vervolgartikelen en een verslag van de bevestiging en intrede van ondergetekende op Urk.

Terugblik (22)

Tijdens de bouw van de muur heeft men heel wat ondervonden. De tegenstand was niet gering. Maar wat er ook plaatsvond, het werk kon niet afgebroken worden. Er staat zelfs: De muur nu werd volbracht op de vijftiengste van Elul, in tweeënvijftig dagen (Neh. 6:15). Dat is augustus-september van het jaar 444. in korte tijd, namelijk 52 dagen werd het werk voltooid. Ruim zeven weken heeft men erover gedaan. De oude stad herrees uit het puin. Door de wil en de trouw van de Heere is het geschied. De herbouw maakte diepe indruk, zelfs bij de vijanden. Ze hadden gedacht dat dit nooit zou geschieden. Ze hadden met de onderneming gespot. Vele pogingen werden ondernomen, maar de bouw ging door. Daardoor werd men zelfs bevreesd en

Ontmoetingsdag Urk.

D.V. Zaterdag 23 september in het kerkgebouw "De Schuilplaats" zal onze ontmoetingsdag worden gehouden. 's Morgens aanvang 10.30 uur.

Sprekers: Ds. M.C. Tanis en ds. P. Roos.

's Middags aanvang 14.00 uur.

Sprekers: Ds. P. van Zonneveld en ds. A. van Heteren.

Er is kinderoppas.

We hopen weer veel vrienden en bekenden te ontmoeten. Op onze ontmoetingsdagen staat het Woord van God centraal, maar daarnaast is er ruimschoots gelegenheid tot ontmoeting en gesprek. Moge de Heere Zijn zegen aan deze dag verbinden.

Verontrustende ontwikkelingen.

Enige jaren geleden hebben we geschreven over allerlei verontrustende ontwikkelingen in ons vaderland.

Deze ontwikkelingen hebben helaas geen halt gehouden, maar zijn voortgegaan. We denken aan het zogenaamde homohuwelijk wat door de Tweede Kamer is aanvaard. Nederland loopt voorop in het afwijken van Gods geboden en het terzijde stellen van Gods wetten. Moge er nog een wederkeer geboren worden tot het Woord en de Wet des Heeren. Er kome ware verootmoediging en schuldbelijdenis ook in de kerken. Dat de bede van Daniel beleving zou mogen zijn: "Wij hebben gezondigd." Dan zou er nog verwachting zijn.

AvH.

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkerk. Verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter en Ds. A. van Heteren.

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Copie voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" zenden naar:

Ds. A. van Heteren, Vlaak 10, 8321 RV Urk, tel. 0527-688978.

ADMINISTRATIE:

P.J. Boers, Bergstoep 46C, 2959 AC Streefkerk.

Telefoon: 0184-669116.

postrek. 70.43.50 t.n.v. Stichting Bewaar het Pand te Streefkerk.

Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar.

Advertenties f 0,60 per mm met een kolombreedte van 6 cm.

Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646

Dit tijdschrift wordt ten behoeve van iedereen die niet op de gebruikelijke manier kan lezen uitgegeven op groot-letter of via de Electronische Postbus. Informatie en opgave: CBB, Christelijk Bibliotheek voor Blinden en Slechtienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

Allen, die naar de Heere uitzien, op Hem hopen, worden niet beschaamd. De Heere doet wonderen op Zijn tijd en wijze. Hij geeft blijdschap, zelfs grote blijdschap. Verwondering en erkenning. Zo zal het ook eenmaal zijn op de grote Dag.

Het herbouwde Jeruzalem laat iets zien van de glans van het nieuwe Jeruzalem, dat eens neerdalen zal op de aarde. Dan is er de grote nederlaag van de satan. De boze wereld stort als een kaartenhuis in elkaar. De zonde zal niet meer zijn. Bestrijding, tegenstand vallen voorgoed weg. De Heere zal alle tranen van het aangezicht afwissen en eeuwige vreugde zal op het hoofd zijn.

Wanneer we de verzen 17-19 lezen komt Nehemia terug op de houding, de vijandschap. Hoe is het mogelijk! Het gebeurde moet hij kwijt. Immers, de vijanden hadden niet alleen relaties buiten, maar ook binnen de poort. Verraad was er. In zijn memoires heeft Nehemia vastgelegd, hoe het was en hoe het ging. Tobia, de man van het beruchte driemanschap Sanballat, Gesem en Tobia, was getrouwd met een joodse vrouw. Zo ook zijn zoon Jónathan. Zijn vrouw was een dochter van Mesullam, de priester. Deze man was een ijverige bouwer aan de stadsmuur geweest. Door de relaties had Tobia vele edelen 'eedgenoten' en spreekt van handelsbetrekkingen en bindende contracten. "Een soort handelsvereniging of vennootschap onder firma". Hierdoor ging men onder de mom van handelscorrespondentie heel wat brieven schrijven en hield men elkaar op de hoogte van politiek en maatschappelijk nieuws. Zo werd er heel wat verhandeld. Hoe geraffineerd ging men te werk. Welk een raadgever is de duivel! In de kerk laat hij de zijnen ook zo werken. We lezen – als het over de Heere Jezus gaat – op die dag werden Pilatus en Heródes vrienden. Wat heeft de Heere Jezus geleden! Geleden onder veel; onder alles! Hij komt Zijn volk te hulp en zal laten zien dat een man van kwade tong op de aarde niet bevestigd zal worden.

Nehemia heeft het ondervonden, alhoewel zijn weg niet altijd gemakkelijk was. Zijn tegenstanders waren met hun correspondentie niet tevreden. Zeer listig gingen ze te werk. Ze namen contact op met Nehemia en vertelden veel goeds van Tobia. Wie hij was, zijn eigenschappen, zijn kwaliteiten, goede hoedanigheden. Men onderstreepte zijn grote macht. Dit alles moest dienen om Nehemia tot

andere gedachten te brengen. Hij moest een hersenspoeling ondergaan. Tot schuldbekentenis komen. Algeheel van gedachten en gezindheid veranderen. Hoe laag gingen de vijanden verder te werk! Nemehia's reacties werden nauwkeurig overgebriefd en de wijze waarop ze dit gedaan hebben kan bekend zijn. Dit heimelijk, huichelachtig, achterdochtig spreken is de Bijbel niet vreemd. Gods kinderen en knechten kunnen het ook nu bemerken. In die situatie gebeurde er nog meer. Tobia schreef brieven, en die logen er niet om. De opzet was om Nehemia bang te maken en zijn geloofsvertrouwen te ondermijnen. Het gebeurde kon hij niet vergeten, maar het ging hem niet beheersen. Hij raakte er niet van uit de koers. Dit kwam door de trouw van de Heere en het gebedsleven. Welk een schietgebe-

den werden opgezonden naar de hemel! Naar Zijn woord liet de Heere hem niet staan, noch minder omkomen. De wapenspreuk van Zeeland is bekend: Ik worstel en kom boven. Door de genade van de Heere en in geloof wordt beleden: Ik kan zinken, maar niet verdrinken.

Want het staat geschreven: "Wanneer gij zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn, en door de rivieren, zij zullen u niet overstromen; wanneer gij door het vuur zult gaan, zult gij niet verbranden, en de vlam zal u niet aansteken. Want Ik ben de HEERE, uw God, de Heilige Israëls, uw Heiland" (Jesaja 43:2, 3a).

Israël hope op de HEERE; want bij de HEERE is goedertierenheid, en bij Hem is veel verlossing (Psalm 130:7).

Ds. M.C. Tanis

Bevestiging en intrede Ds. A. van Heteren op Urk

Bevestigingsdienst

Het was zaterdag 9 september jl. voor de gemeente van Urk een blijde dag. In de goed gevulde "Eben-Haëzer" kerk mocht de gemeente in Ds. Van Heteren haar tweede predikant ontvangen. En dat voor het eerst in haar veel bewogen geschiedenis. Maar de Koning der Kerk houdt Zijn eigen werk in stand. Ook al schijnt de kerk somtijds tot niet te zijn geworden. De bevestiging geschiedde door Ds. M.C. Tanis. Voor hem was het ook een bewogen moment. Het was immers 47 jaar geleden, dat hij zelf als student aan deze gemeente werd verbonden door Ds. W.F. Laman. De gemeente telde in die dagen ongeveer 600 leden, maar is inmiddels gegroeid tot ruim 1400 leden en beschikt binnenkort ook over haar tweede kerkgebouw.

Ds. Tanis bepaalde zijn gehoor bij het woord uit 2 Timotheüs 4:1, 2 en 5c. het thema voor de prediking luidde: "Staan in de dienst van de Heere", waarbij gelet wordt op: 1. een ernstige zaak, 2. een blijvende opdracht, 3. een hartelijke aansporing.

We dienen te beseffen, dat alle ambts-werk geschiedt in het licht van de eeuwigheid. Van al onze arbeid moeten wij rekenschap afleggen voor Christus. Bij deze ernstige werkelijkheid bepaalt onze tekst als zij spreekt over de Heere Jezus Christus, als Die de levende en de doden oordelen zal in Zijn verschijning en in Zijn Konink-

rijk. Van deze werkelijkheid was Paulus zich ten volle bewust. En het is nodig dat we dat als dienaren van het Woord dagelijks inleven. Het ambt is genade, maar ook een dienaar zal in het oordeel geplaatst worden. En dat is een diep ernstige zaak, waarmee de dienaar tot zichzelf steeds moet inkeren. Maar dan mag hij ook zien op Zijn Zender en zijn nood neerleggen voor Hem. In het bijzonder mag dat wel eens geschieden aan de voet van de kansel. En dan laat de Heere Zich niet onbetuigd. Maar ook ons geldt: als Christus geen Middelaar was, kwam er geen dominee in de hemel en daarom kan ook een dienaar zonder verschrikking verschijnen voor die rechterstoel.

Preken is een blijvende opdracht. Dat moet je steeds weer opnieuw leren. Veel afleren en steeds aanleren. Al hadden we de leeftijd van Methusalem, dan komen we nog niet uitgestudeerd in het Woord. Het preken moet geschieden met de klem van de profeten, zoals zij het gezegd hebben: Zo spreekt de Heere. Daar heeft de gemeente recht op, ja, daar heeft de Zender recht op. We hebben te verkondigen het Evangelie tegen de zwarte achtergrond van de zonden en de vloek der wet. Zoals in de Tweede Wereldoorlog de blijde boodschap van de bevrijding gehoord werd in een geknecht land, dat uitzag naar de verlossing van de onderdrukking.

De verlossing van de zondaar blijft niet beperkt tot het hart, maar strekt zich uit over het gehele leven. Daarom, broeder, wees een heraut van die grote Koning. Hij zal je de Boodschap zelf in de mond leggen. Ga door met de prediking of ze het horen willen of niet, tijdelijk, ontijdelijk. Wederleg, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en leer. Leef bij dit Zijn Woord, dat normerend is voor al ons ambtelijk werk. Wel onbekwaam tot het werk, maar niet onbevoegd.

Tenslotte omvat onze tekst een hartelijke aansporing: Vervul uw dienstwerk ten volle. Het is een omvangrijk werk. Maar wees in de eerste plaats dienaar van het Woord, geen maatschappelijk werker of manager. Laten we ons niet verliezen in het menselijke. Bestudeer het Woord, het is een goudmijn. Onderzoek onze Catechismus, het is een troostboek. Je blijft een onnutte dienstknecht, maar toch naar het Woord van Christus toch een dienstknecht. Zolang de zon en maan er zijn, zal de Heere voortgaan met Zijn werk. Na het plechtige "ja, ik van ganser harte" en een hartelijke persoonlijke toespraak door de bevestiger, hield Ds. Van Heteren zijn intredeprek naar aanleiding van Johannes 21 vers 6.

Intredediens

Tekst voor de intrede was Johannes 21:6 "En Hij zeide tot hen: Werpt het net aan de rechterzijde van het schip, en gij zult vinden. Zij wierpen het dan, en konden hetzelve niet meer trekken vanwege de menigte der vissen."

Onder meer door middel van deze woorden heeft de Heere duidelijk gemaakt dat de weg naar Urk was. Er mag voortaan gearbeid worden in een ander deel van de wijngaard.

Thema: Een wonderlijke visvangst

1. Afhankelijke vissers
2. Werkzame vissers
3. Gezegende vissers

1. Afhankelijke vissers

In vers 3 staat dat er niets gevangen was. Dat kwam niet omdat er niet gevisd was, of omdat de vissers niet deskundig waren of omdat er geen vis was. De Heere heeft daar deze bedoeling mee dat de discipelen opnieuw en almeer zouden leren in de arbeid die zij zouden mogen gaan verrichten afhankelijk te zijn van de Heere.

Het is een herhaling van het onderwijs uit Lucas 5. Ook daar is sprake van een wonderlijke visvangst na eerst niets

gevangen te hebben. Een nieuwe predikant is in de ambtelijke arbeid gekomen afhankelijk van de Heere. Zonder de Heere kan niets gedaan worden. God werkt zo dat Hij verheerlijkt wordt. Van de bekering van zondaren geldt dat de Heere dat doet. Dit is vernederend voor de mens en Godeverheerlijkend. In Mattheüs 4:19 staat: "Ik zal u vissers der mensen maken." Het moge zo zijn in het hart: "Mijn hulp is van den HEERE, Die hemel en aarde gemaakt heeft." Het net van de prediking zal uitgeworpen moeten worden in de volkerenzee. De vissers dienen hun zwakheid en afhankelijkheid te beleven. De Heere zal kracht, vrijmoedigheid, liefde en bewogenheid geven op het gebed. Het gebed van de gemeente en in het bijzonder van Gods kinderen is nodig. De discipelen en ook de predikers nu dienen leerlingen te blijven.

2. Werkzame vissers

De Heere gaf opdracht tot vissen: "Werpt uw net uit aan de rechterzijde van het schip." Het woord dient uitgedragen te worden. Er kunnen golven van haat, hoon en beproeving komen. Er dient tijdiglijk en ontijdiglijk gearbeid te worden. Als er niets wordt gevangen dient men door te gaan met vissen. Als er geen zondaren bekeerd worden, dient de prediking toch door te gaan. De Heere roept en bekwaamt hiertoe: "Hij Die u roept is getrouw, Die het ook doen zal." De discipelen zouden vissers der mensen zijn, geen vissers van geld, rijkdom en eer. Het waren geen gemakkelijke, oplettende en waakzame leerlingen geweest. Zij konden niet een uur met de Heere waken. Allen waren zij gevlucht in de nacht van de gevangennamen. Petrus had tot driemaal toe de Heere verloochend. Welk een wonder werkzaam te mogen zijn in het vissen van mensen.

3. Gezegende vissers

Aan het vissen is een rijke belofte verbonden: "en gij zult vinden." De Heere heeft dit waar gemaakt. "Zij wierpen het dan, en konden hetzelve niet meer trekken vanwege de menigte der vissen." Er werden honderd drie en vijftig vissen gevangen. Een bepaald getal. Dat ziet op verkiezing door God van eeuwigheid en toebrengring van de uitverkorenen in de tijd. Het zal uiteindelijk een ontelbare schare worden. Het net scheurde niet. Dat ziet op de volharding der heiligen en op de bewaaring door God temidden van gevaren en aanslagen. De Koning der Kerk bidt

voor Zijn Kerk: "Vader, Ik wil, dat waar Ik ben, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt." Zij staan geschreven in het boek des levens des Lams. Het Borgbloed is voor hen gestort. De arbeid van de discipelen is gezegend. Op de Pinksterdag werden er omtrent 3000 toegebracht, gevangen in het net van de prediking. Lydia en de stokbewaarder zijn bekeerd. Op het rond der aarde zijn er toegebracht. Dit is alleen mogelijk omdat Christus plaatsvervangend voor Zijn Kerk heeft geleden en gehoorzaam is geweest aan de Wet Gods. Christus heeft de zaligheid voor Zijn Kerk verworven.

Onbekeerden, haast u om uwe levens wil. De Heere laat de prediking nog uitgaan. De tijd is kort. Het leven snelt voorbij. Als predikers niets vangen is dat tot droefheid en pijn. Het geeft ook gebed om wel te mogen vangen.

Hebt u de zonde en de wereld nog geen scheidbrief gegeven? Is de brug naar de wereld nog niet opgehaald? Kunt u nog voortleven zoals u altijd gedaan hebt? Bekeert u daarvan.

Er zijn er die meelopen, meezingen en meeluisteren zonder de waarachtige bekering te kennen. Zij zwemmen boven het net uit of onder het net door of langs het net heen. De prediking vinden zij te ontdekkend of te liefdevol. Soms worden grote zaken besproken zonder het leven te kennen. Ontzettend de weg geweten en niet bewandeld te hebben. De smeking moge opstijgen: Neig mijn hart en voeg het saam tot de vrees van Uwen Naam. Het vissen blijft niet ongezegend. Op de Pinksterdag werden er omtrent 3000 doorstoken in het hart. Zij werden van vijanden volgelingen, van haters liefhebbers, van zelfbedoeling Godbedoelers.

De Heere moge onze arbeid rijkelijk zegenen. De Heere werkt wonderen en Christus draagt de Naam Wonderlijk. Wie het meest voor predikers bidt, wordt het meest onder hen gezegend. Hebt u iets of meer mogen beleven van de alwetendheid, de rechtvaardigheid, de heiligheid, de goedheid en de lankmoedigheid des Heeren? Hebt u gezondigd tegen een goeddoend, lankmoedig en sparend God? Is uw leven van keus en koers veranderd? Dan zult u of jij tegen de stroom ingaan. Dat geldt op het werk, in de familiekring, op school en in de opvoeding. De allesbeheersende vraag is dan: "Heere, wat wilt Gij dat ik doen zal?" Zulken komen openbaar in wat zij lezen, hoe zij zich kleden en wat zij spreken. Zij

zijn in het net van het Evangelie gevangen door God. Dat geeft verwondering en aanbidding. De Heere zal hen bewaren in de strijd van het leven. Aan een geoeffend kind van God werd gevraagd op zijn sterfbed hoe het met hem was. Hij zei: Hier ligt een klomp zonde. Hij was met de weldaden niet groot geworden. Een kind Gods kan met een Jakob alleen sterven met het oog op Christus: op Uwe zaligheid wacht ik, HEERE.

Aan het slot van de dienst werd de nieuwe predikant nog toegesproken door de burgemeester van Urk, de heer D.G. Schutte, die hem hartelijk uitnodigde voor het overleg tussen gemeente en predikanten. Namens de classis door Ds. H. Polinder, die hem toewenste als een trouw gezant een medicijn te mogen zijn voor de gemeente (Spreuken 13:17b). Ds. J.R. Volk sprak namens de plaatselijke kerken een hartelijk welkomstwoord en sprak de wens uit van een goede en gezegende samenwerking. Tenslotte sprak collega Ds. A.A. Egas namens de kerken-

raad en gemeente. Deze dag staat in het teken van Psalm 77 vers 8 "Heilig zijn, o God, Uw wegen". Deze woorden gelden niet alleen voor onze gemeente, die tot op heden nog zijn mag, ondanks alle stormen die over haar zijn heen gegaan, maar ook voor ons beiden persoonlijk. We mogen nu al meer dan 18 jaar op een hartelijke wijze aan elkaar verbonden zijn. Geve de Heere ons te mogen dienen in onderlinge liefde, opdat Hij ons gebruike tot vervulling van Zijn belofte: "En gij zult vinden". Er is nog verwachting voor onze gemeente, omdat de Heere een Waarmaker van Zijn Woord is. hij verzocht de gemeente de predikant staande toe te zingen:

Kom hem te hulp; zijn ziel, die U verbeidt

Bestier in gunst naar Uwe Wet zijn gangen.

Na een persoonlijk dankwoord werd deze plechtige bijeenkomst besloten met het zingen van de woorden: "Zijn naam moet eeuwig' eer ontvangen".

Ds. A.A. Egas, Urk

huwelijk verenigd waren, kwam ik in vele en onderscheiden proefwegen. Dit dreef mij veel in het eenzame tot de Heere, om een weg te zoeken die ik van nature niet kende en die ook geen sterveling kent voordat het de Heere belijft die weg uit vrije genade aan hem te openbaren.

Maar nu kwam de Heere met kracht om mij te trekken uit de macht der duisternis, hoewel ik toen nog niet durfde geloven dat het een werk van Gods Geest was. Want de Heere kwam mij voor als een heilig en rechtvaardig God. En buiten Christus een verterend vuur en een eeuwige gloed bij Wie niemand wonen kan (Jes.33:14), waar ik geheel door verslagen was. Ik wist nu niet meer waarheen, en deed niet anders als roepen, dat God rechtvaardig was, al wilde Hij mij voor eeuwig van voor Zijn aangezicht verdelgen.

Maar ik verstond er niets van dat ik verloren lag onder een verbroken verbond der werken. Ik was toen ruim 23 jaar en van die tijd af ging ik steeds gebukt onder de zware last van Gods toorn en mijn zonden en verloren toestand. Ik wist geen andere weg dan mij zelf te bekeren, lezen, bidden en roepen om genade. En geen recht, en ik wist niet dat ik mijn recht zo vasthield. Ach, wat is de mens van nature toch blind voor de weg van vrije genade. Ik was vroom en toch een zondaar voor mijzelf en trachtte zo door allerlei goede voornemens die zonden te boeten. Maar arm verloren zondaar voor God te worden, daar wist ik niets van.

Ik kreeg in die toestand nog al eens moedgevende waarheden. Maar ik bleef in mijn oude huis zitten, en wist niet van mijn vijandschap tegen een weg van vrije genade.

Dit duurde omtrent 10 jaren (33 jaar oud zijnde) dat ik onder de wet bleef worstelen en wist niet waar het haperde. Als ik bij Gods volk was gevoelde ik wel dat ik hen niet kon volgen als het op de zaak aankwam, wat het was om onder het recht van God te vallen en verloren te gaan. Om als een gans ontbloot zondaar de dood op al mijn werken te schrijven, dit was mij vreemd.

Dan ging ik bij mijzelf redeneren. En de vorst der duisternis had daar ook zijn hand in en die kwam mij met allerlei listen voor: Ik was van mijn jeugd af aan al zo geweest en zo

De weg van weduwe Witvliet (2)

We onderbreken even het levensverslag van Adriaantje Witvliet, om iets te vertellen over het kerkelijke leven in haar tijd. Dr. J. L. d. Braber die de geschiedenis van de kerk te Middelharnis beschrijft, spreekt over een vrij rustige tijd. 'De bevolking gedroeg zich over het algemeen volgens de kerkelijke voorschriften, zodat het zelden voorkwam dat iemand onder censuur werd gesteld.'

In de tijd dat Adriaantje gedoopt werd was door de kerkenraad besloten 'om alleen kinderen te dopen als ouders lidmaat waren, zodat de banden met de kerk sterker zouden worden.' De predikant die haar doopte heeft bijna 30 jaar in Middelharnis gestaan. Na enkele maanden aan een ongeneeslijke ziekte geleden te hebben overlijdt hij. Adriaantje is dan 12 jaar.

Omdat het inwonertal stijgt kan men spoedig daarna twee predikanten aanstellen. Adriaantje vervolgt dan haar verhaal:

"Zo ging het al voort, totdat ik 18 jaar oud was. Omstreeks die tijd (1827) liet ik mij in mijn blindheid als lidmaat der Hervormde Kerk aannemen door ds. Schippers die toen Hervormd leraar was te Middelharnis."

Op 27 maart 1832 trouwt Adriaantje (1809-1890) met Barend Witvliet

(1804-1894). Haar man heeft haar blijkbaar overleefd. Waarom ze later weduwe Witvliet wordt genoemd is niet duidelijk. Is de overlijdensdatum van haar man verkeerd overgenomen, en moet het zijn 1884?

Uit dit huwelijk zijn voor zover bekend is geen kinderen geboren. Toch heeft ze haar weg beschreven voor 'haar nakomelingen'. Bedoelde ze neven en nichten, of geestelijke banden? We kunnen hierbij denken dat het ook voor ons tot zegen kan zijn, die dit nu lezen. Wanneer ze haar weg in 1877 beschrijft is ze inmiddels 45 jaar gehuwd. Ze schrijft over haar man:

"Ik kreeg verkering met de persoon die ook mijn echtgenoot is geworden en met wie ik thans reeds ruim 45 jaar door de band des huwelijks verenigd ben, door des Heeren zegen en grote goedertierenheid over ons.

In het eerste had ik daar veel mede te worstelen, want hij was heel wat lichter en vrolijker van humeur dan ik. Maar de Heere heeft uitwendig veel aan banden gelegd, zodat ik Gods goedheid daar niet genoeg voor kan danken. Toen wij door de echt verbonden werden, was mijn echtgenoot 28 en ik 23 jaar oud.

Nadat wij nu door de band van het

Godsdienstig. En het ging met ieder van Gods volk juist niet in alles eveneens. De een werd meer door de wet geleid, en een ander door het evangelie.

En daar worstelde ik zoal onder heen, met een benauwd hart en een zwaar pak van zonden.

Geliefden, die dit leest of hoort lezen: Gij kunt de vijand en uw eigen boos en verdorven hart nooit te veel wantrouwen. Zij zijn beide zo boos en listig om uw arme ziel die voor een grote eeuwigheid geschapen is, te misleiden om het op een 'misschien' te wagen en buiten het ware fundament Christus en Dien gekruisigd neer te zitten.

Ik had somtijds zulke bange dagen en nachten, dat ik niet wist waar ik het zoeken zou. Dan had ik te lang gezondigd, dan te veel en te zwaar. Dan lag ik niet in Gods verbond, en wat niet al. Te veel om op te noemen.

Onder dit alles kreeg ik in mijn gemoed nog al eens waarheden gepast op mijn zielstoestand. Maar het ongelooft was zo sterk dat ik dacht dat de Heere onwillig was om mij te helpen, maar ik wel gewillig om tot God bekeerd te worden.

Zo werd de weg voor mij al meer en meer gesloten. En de weg der verlossing alleen door Christus, Die alleen de Weg, de Waarheid en het Leven is, was voor mij verborgen. Wat is de ziel toch blind. Ik zocht mijn rust in wenen en klagen en dacht zo God te bewegen en zag niet dat Hij bewogen was, en

dat alleen in de Zoon Zijner eeuwige liefde.

In die toestand kwam ik onder de gesprekken van Gods volk en hoorde daar hoe een ziel werd bewerkt als zij zaligmakend overtuigd wordt. Hoe zulk een dan zondaar voor God wordt en hem alle wapenen ontvallen, waarmede hij tegen God heeft gestreden. Hoe hij dan niet alleen van zijn onmacht overtuigd wordt, maar ook van zijn onwil om uit vrije genade gezaligd te worden.

Nu kwam God mij overtuigen, o wonder, door Zijn Heilige Geest, en ontbloten tot de fundamenten toe van mijn zaligheid, waarmede ik mij zo lange tijd mede beholpen had.

Ik geraakte in een radeloze toestand en wist niet waarheen. De Heere kwam mij voor met die waarheid: Gij zijt vermoeid van uw grote reize, maar zegt niet het is buiten hope; gij hebt het leven uwer hand gevonden, daarom zijt gij niet ziek (Jes.57:10).

Toen ging ik aan het roepen en zei: Ach Heere, ik dacht dat ik achttien jaar ziek was geweest naar U. Ach, is het dan tot hiertoe nog niet recht? Mocht Gij mij dan nog eens recht ziek maken naar U en Uw zalige gemeenschap. Want, Heere, nu weet ik de weg niet meer. Nu ontzinkt mij alles. Want ik was zo blind om uit vrije genade gezaligd te worden. O, hier wordt des mensen doodstaat van nature recht openbaar."

ds.M.v.d.Sluys

Hiermee bedoelt hij niet dat de wijze en de inhoud van de prediking bepaald zouden worden door de gemeente. Maar wel dat de prediker de gemeente heeft te zien zoals zij metterdaad is. En wat behoort dan tot zo'n benadering van de gemeente in de prediking? Wel, dat de gemeente in haar verscheidenheid (!) met de levende God geconfronteerd moet worden. Enerzijds is de gemeente als zodanig de verbonds-gemeente Gods. Want de woorden Gods zijn haar toebetrouwd. Anderzijds moet oog zijn voor de verschillende geestelijke omstandigheid binnen de gemeente. Nog één keer prof. Kremer: "In een onderwerpelijke, onderscheidende en ontdekkende prediking zal zij daarom benaderd moeten worden".

Welnu, deze benadering, deze toonzetting, is in vele van de onderzochte preken terug te vinden. Een herderlijke gezindheid, die zich uit in een bewogenheid met de schapen die aan de zorgen van de prediker zijn toevertrouwd. Die aandacht heeft voor het enkele schaap in zijn eigen (on)geestelijke 'legering'. Opdat hypocrieten worden ontmaskerd, onbekeerlijken verontrust, bekommerden bemoedigd, kleingelovigen aangespoord en Gods kinderen vertroost.

Ik wil dat illustreren door met u te luisteren naar een preek van ds. N.H. Dosker. Het is een predikatie over Psalm 130 : 4 "Maar bij U is vergeving, opdat Gij gevreesd wordt". "De vreeze Gods in hare oorzaak en gevolgen" - zo luidt het opschrift boven deze preek. Er zijn drie gedachten: "1) dat God wil dat men Hem vreeze; 2) dat de ware vreeze Gods in de vergeving der zonden wortelt; 3) dat die Godsvreeze zich in het leven uitsprekt".

Ik wil u vooral wijzen op het slot van die preek, de zogenaamde 'toepassing'. Die begint met een soort inleiding. "God heeft met recht aanspraak op u, en dat gij Hem zult vreezen. Is Hij niet de Hoogste Majesteit aan wien zich ieder moet onderwerpen en zoudt gij wanen u daaraan te onttrekken? Is Hij niet uw Schepper, uw Weldoener en Verzorger?" Wat doet ds. Dosker hier? Hij plaatst de gemeente in haar geheel onder de eeuwigheidsernst. De heilige en genadige God heeft recht op uw leven! En dat betuigt Hij keer op keer! In de zorg voor uw leven, telkens weer. In de roepstemmen wanneer Hij tot u komt "in de weg der tegenheden", maar vooral ook "bij vernieuwing in Zijn Woord en door de genademidde-

Hoe werd er gepreekt in de oude Christelijke Gereformeerde Kerk (1869-1892)? (slot)

In het vorige artikel heb ik een begin gemaakt met de samenvatting van deze serie over de prediking in de oude Christelijke Gereformeerde Kerk. In dit slotartikel ronden we het geheel af. Ik typeerde de preken van toen allereerst als 'Bijbels gefundeerd'. Hoewel de exegese van de Schrift wel eens gebrekkig was, was men er toch boven alles op gericht om recht te doen aan het Woord van God. Een tweede typing was: 'bevindelijk van inhoud'. Het werk van de Heilige Geest tot zaliging van zondaren is in vrijwel alle preken het toonaangevende thema. Tot slot nu de derde en laatste typing.

Juist omdat deze preken zo bijbels gefundeerd en zo bevindelijk van inhoud zijn, zijn ze ook 'pastoraal onderscheidend'. Daarover nog iets in deze laatste bijdrage.

'Pastoraal onderscheidend' - wat bedoel ik daarmee? Wel, dan kan ik het beste verwijzen naar de rede van prof. W. Kremer over 'Geestelijke leiding in de prediking' (1954). Als één van de punten waarop hij dan wijst, noemt hij de noodzaak dat deze geestelijke leiding die de prediking geven moet "afgestemd dient te zijn op de werkelijkheid in de gemeente".

len". Het doel? "Opdat gij Mij zult vreezen!"

Dat is dus de klem die tot de hele gemeente komt; tot allen en een ieder! Maar ds. Dosker volstaat niet met een boodschap die hij op de gemeente als geheel richt. Hij gaat nu nader onderscheiden. In een drietal toespitsingen. Eigenlijk gaat hij, als een goede herder, zich nu buigen over de afzonderlijke schapen. Hij brengt als het ware enkele pastorale bezoeken.

Allereerst zoekt hij hen op die nog buiten de Heere en Zijn dienst leven. Die zich willens en wetens aan Hem willen onttrekken. Ze denken namelijk dat het leven met de Heere een moeilijke en onmogelijke dienst is. De pastor op de preekstoel probeert hen op andere gedachten te brengen. Allereerst met de klemmende eis: "Verlaat uwen zondeweg. Vreest God. Geeft Hem heerlijkheid. Het komt Hem toe!" Maar dat is niet de enige pijl op zijn boog. Hij probeert ook hun hart week te maken. Namelijk met de betuiging van Gods ontferming. "Hoor hoe liefderijk God u voorkomt: bij Mij is vergeving. Roep Zijne vergevende liefde in. Vraag dat Hij u die vergeving, zoo als ze bij Hem is, doe zien, erkennen en begeren. Dat Hij door Zijne genade u zoo diep doe buigen om, met afzien van alle vruchteloze pogingen uwerzijds, die vergeving geloovig aan te nemen. Want dit is de eenige weg ter behoudenis. Toef niet. Er is geen tijd te verliezen! Morgen kan het eeuwigheid voor u zijn! Heden, terwijl gij Zijne stem hoort en u wordt toegeroepen: bij Hem is vergeving - verhard uw harte niet." Een bewogen pleidooi dus om te gaan tot Hem die wacht om genadig te zijn. Straks is het te laat!

Een tweede bezoek brengt de prediker bij hen die erkennen dat ze "lust in des Heeren vreeze" hebben. Maar hun zonden vreezen hun in de weg, zo menen zij. "Mogelijk hebt gij reeds vele vruchteloze pogingen aangewend om God tot barmhartigheid te bewegen, om uwen levensweg te verbeteren en om God te vrezen, maar het wordt niet beter. Zelfs wordt het erger met u." Aan hen vraagt ds. Dosker: Lees ik soms in onze tekst: "Bij u is vergeving omdat (!) Gij gevreesd wordt" - of lees ik het goed: "... opdat (!) Gij gevreesd wordt"? Dat laatste immers. Welnu, "God wil gevreesd worden, dat is Zijn welbehagen. En omdat Hij weet dat onze zonden, schuld en onreinheid ons in den weg staan, en ons met eene slaafsche vreeze Hem zouden doen

vreezen; omdat Hij weet dat we in Hem, wegens onze afwijkingen, altijd den strengen Rechter zien, zoo komt Hij ons met Zijne liefde en barmhartigheid voor en laat ons toeroepen: bij Hem is vergeving. Zonder het waardig te zijn, zonder iets te hebben dat ons bij Hem aangenaam maakt, zonder het te verdienen, is Hij genegen al onze zonden eeuwig te vergeven en ze achter Zijn rug, in de diepte der zee te werpen." En daarom: "Sla Zijne liefde gade. Zijn eeniggeboren Zoon biedt Hij u in het Evangelie aan. (...) Wanneer gij u vertrouwend op Hem verlaat en Hem in de belofte omhelst, dan hebt u in Hem de verlossing door Zijn bloed..."

Tot slot spreekt de prediker hen aan die van deze dingen bij bevinding weten. Het is door genade hun belijdenis geworden: "Hartelijk zal ik U liefhebben, Heere, mijn Sterkte". Echter - in de praktijk ligt het niet altijd zo ruim. "Wij vernemen een stemme des beklags, dat die ware Godsvrees zich zoo weinig in het leven uitspreekt..." Daarop antwoordt ds. Dosker: "Laat ons toch niet slechts klagen, maar de oorzaak daarvoor naspeuren en naar het geneesmiddel zoeken. De oorzaak ligt in de zonde. Zij maakt scheiding tusschen God en onze ziel. Zij is de

grootste vijandin van de vreeze Gods en kan met haar in hetzelfde hart niet wonen." En wat is daartegen de remedie? "De zonde moet worden bestreden en uitgeroeid, en de vreeze Gods weer hersteld. Het krachtigste middel daartoe is het geloof in de vergeving die bij God is. Dat geloof kan de kwijnende vreeze Gods weer doen herleven." Maar niet alleen op de beoefening van het geloof wijst hij. Hij wijst er vervolgens op dat het geloof door de liefde werkt. "Zij doet ons zoeken de dingen die boven zijn. Het leven wordt dan een leven voor en een wandelen met God." Tenslotte is er de hoop. De hoop die zich uitstrekt naar wat komt. "Onze begeerte zal zich uitstrekken om God te vreezen. En wetende dat zulks hier beneden niet kan geschieden, zullen we verlangen naar de eeuwige woning, het feest onzer kroning en 't eind van den krijg."

Zo zochten deze herders hun schapen op. Daar waar ze zich bevonden. In navolging van de grote Herder der schapen. Die het gezegd heeft: "Ik ben gekomen, opdat zij het leven hebben en overvloed hebben".

JMK

Voor de Jeugd

Rechtvaardiging (3)

Het moet maar op je afkomen. Een wet die verdoemt, Satan die er telkens een schepje boven op doet met zijn inwerpingen en het geweten dat alles moet toegeven. Alles klaagt mij aan, dat ik tegen God gezondigd heb. Ondertussen werkt de Heilige Geest in het geheim. Hij dringt er bij de zondaar op aan om bij de Rechter genade te vragen.

Betalen

Er moet betaald worden. Dat is het antwoord van de Rechter. Waarmee? Met mensenbloed. 'Zonder bloedstorting geen vergeving.' Geen engel, want die kan geen bloed geven. Geen dierenbloed, want de mens heeft tegen God gezondigd. Het moet bloed zijn van een volkomen gehoorzaam mens. Is er zulk een mens? De bijbel zegt duidelijk, dat er niemand is die goed doet, ook niet één. Bovendien moet het een mens zijn die zo sterk is, dat hij de eeuwige toorn van God kan dragen. Mensenschouders zijn daar niet tegen opgewassen. Het moet iemand zijn die

tegelijk God is. Is er zulk een Persoon, die tegelijk mens en God is? Voel je dat de Heilige Geest in Zijn onderwijs plaats gaat maken voor een unieke Persoonlijkheid. Als je zelf niet kunt betalen en toch moet betalen, dan heb je een borg nodig. Maar wel een Borg die betalen kan en wil. Een Borg die zowel mens als God is. Een Borg die bloed kan geven en tegelijk de eeuwige toorn van God over de zonde kan dragen. Is er een zulk een Borg?

De Borg

Ja zulk een Borg is er. Je weet al Wie het is, nl. de Heere Jezus Christus. Toch als deze zaken in werkelijkheid voor je gaan leven, dan is de bekendmaking van deze Borg een Goddelijke verrassing. Het is alsof voor een ogenblik de sluier ervan afgehaald wordt. De Heilige Geest geeft je ogen des geloofs om Hem te zien, als de van God gegeven Borg. Juist als het zien op Jezus ontsloten wordt, zal de duivel er alles aan doen om Hem met mistwolken te omringen en Hem te overstemmen met aanvechtingen, dat deze

Borg niet voor jou is. De Heilige Geest brengt daartegen het geloof in beweging, zodat je in de nood van zonde en schuld de toevlucht neemt tot Christus, met de bede: 'Wees Gij mijn Borg.' Hij wordt je in het Evangelie aangeboden, maar de toeëigening van Hem gaat gepaard met veel geloofsstrijd. Vooral in het begin van het geestelijke leven, is het geloof nog erg zwak en ongeïoefend. Er is nog weinig zicht op de Borg. Er is veel onkunde. Geen kracht en licht om de bestrijdingen het zwijgen op te leggen. En toch is de zondaar bij de eerste aanraking van Christus door geloof, gerechtvaardigd voor God. Dat is de rechtvaardiging door het geloof alleen en niet uit de werken der wet.

Troost

Om nu de troost van de rechtvaardiging, van de vrijspraak van zonde en schuld te genieten, moet het geloof geïoefend worden, sterker worden, vrijmoediger worden. Dat leer je op de

school van de Heilige Geest. Hij zal in al de waarheid leiden. Als je in het begin iets van de vrede en troost hebt ondervonden van het gelovig vluchten tot Christus, dan denk je dat dit niet meer kwijt te raken en dat je opgewassen bent tegen alles wat daar tegen op komt. De Heilige Geest gaat je echter verdiepen. Je wordt dieper ontdekt aan je zondig bestaan, aan je zwakheden, aan je onkunde. De zonden lijken nog sterker in je te gaan leven, dan ooit te voren. De twijfel van het ongeloof komt boven, zodat je tegen jezelf zegt: 'Zou het wel ooit waar zijn geweest?' Satans aanvechtingen krijgen soms de vrije loop. En toch is het de wijze opvoedkunde van God de Heilige Geest, die daar achter zit. Hij gaat leren om niet te leven uit hetgeen je beleefd hebt, maar uit de gerechtigheid van Christus. Om het nog korter te zeggen, om je te leren alleen door het geloof in Christus zalig te worden. Hij maakt plaats voor de noodzaak van het profetisch ambt van Christus. Hij

alleen kan je blinde zielsogen openen en antwoord geven op al je raadsels. Zijn priesterambt gaat Hij meer en meer voor het geloofsoog openen, zodat je nog meer de verdiensten van Christus gaat verstaan. Door de diepere ontdekkingen van de Heilige Geest wordt je steeds meer en meer een arme zondaar, die door het geloof alleen leert leven uit Zijn priesterlijk werk. Juist als je merkt dat je geen kracht hebt om tegen de zonde en Satan te strijden, krijgt Zijn Koninklijk ambt waarde voor je. Alles wordt niet op één dag geleerd, maar als je het hoort of leest en de liefde tot deze dingen is in je hart uitgestort, dan zegt je hart: 'Daar wil ik meer van horen en lezen.' Als het geloof meer en meer geïoefend wordt, dan zul je ook de troost ervan ontvangen.

Ontvang de hartelijke groeten van jullie vriend,

ds. K. Visser

Stuur méér van Calvinj...

SEZ

vragen
de studenten
op Cuba.

Steun
dit werk!!!

Voor inlichtingen of (dia)-voorlichting
over Spanje, Cuba of Latijns-Amerika:
tel. 0184-611607 of 0548-521998

Spaanse Evangelische Zending

Postbus 273 - 3370 AG Hardinxveld-Giessendam

Tel./Fax : 0184-611607 b.g.g. 0548-521998

postbank : 95200

bank : 2510.99.245

Bestuur SEZ: ds. M.C. Tanis, Werkendam (voorzitter); ds. L. Blok, Ermelo (2e voorzitter); A. Stam, Apeldoorn (secretaris); L.C. Pols, Krimpen a/d IJssel (penningmeester); O. van de Breevaart, H. I. Ambacht; ds. G. Hendriks, Achterberg; drs. G. Nieuwenhuis, Bodegraven; ds. P.J. Teeuw, Veenendaal; ds. A. van de Weerd, Dordrecht

Chr. Geref. Bezinningskring binnen de Classis Leeuwarden

Secretariaat: T.E. Teunissenweg 45
9401 ER Damwoude
Tel. 0511-422773

Op D.V. vrijdag 20 oktober 2000
hoopt Ds. K. Hoefnagel van Katwijk
aan Zee een lezing te houden over het
onderwerp: "Vragen rondom het
Heilig Avondmaal". Plaats: Chr.
Geref. Kerk te Damwoude.
Aanvang: 19.45 uur.

Zoek bij
ons

uw Bijbel of
boek

Verzending of
bezorging mogelijk

Bel 0184 - 412461

Thorbeckelaan 15
3362 BL Sliedrecht